

סרטים

לכבוש את לב הטבחית

לפני כשנה ביקר בישראל אדם בשם מארק ריימון, שחקן לשעבר, אשר הפך מנהל אחת החברות הגדולות ביותר בעולם להפצת סרטים, חברה בשם פיאסיו. תוך כרי שיחה על הסרטים החדשים שבהם הוא מטפל, יצא ריימון מגידרו, והתלהב מגירסה מוסרטת לאופרה של ורדי לה טראוויאטה. "צריך רק לדעת איך להתייחס לסרט הזה", הוא טען. "בהתחלה באים לראותו רק אוהבי מוסיקה מושבעים, אבל עד מהרה נוהרים לשם כל אוהבי המלודרמות, סיפורי האהבה העצובים, כל הנשמות הרומנטיות." וזאת הוא קבע על פי הניסיון של חודשי ההפצה הראשונים בארצות-הברית. "הסרט הזה אינו צריך להיות מיועד לאנטי-טעם או לחוג-הסילון", במילים אלה ניסה הבימאי פראנקו זפירלי לפתות מפיק תוניסאי צעיר, טאראק בן-עמאר, שישקיע כסף בסרטו. "הסרט הזה צריך לכבוש את לב הטבחית שלי, רק אז הוא יכול להיחשב להצלחה".

זפירלי, שגרל כחניכו של ויסקונטי על כימת האופרה, ולמד מן הבימאי האיטלקי הוותיק

זמרת הסופרן טרזה סטראטאס והטנור סלאסידו דומינגו בדואט האהבה הראשון של "לה טראוויאטה" לכל הנשמות הרומנטיות

כבר כמה גירסות על גבי תקליטים, הם רשאים להתרכז בהאזנה להם. כאן המוסיקה צריכה להתאים לסרט, הכל צריך להיות מתואם לקראת יצירה משותפת.

קסדרנות חולנית, בחירתה של סטראטאס נראתה לזפירלי כדורה למדי מן ההתחלה. זמרת זו ניחנה, בראש וראשונה, בצורה חיצונית שמתאימה כהחלט לתפקיד. היא קטנה, שברירית, חיוורת משהו, רחוקה מן הממדים האימתניים של זמרות אופרה מן העבר. חוץ מזה, היא נודעה בקסדרנות החולנית שלה בכל מה שנוגע לגילום תפקיד על כימת האופרה, הן מוסיקלית והן דראמטית. היא גם נודעה בהתנהגותה החריגה, ובין השאר סופר הרבה על פרישתה, לפני כמה שנים, מן הבימה, כדי לנסוע להורו לעזור לנוירה טרוה (ווכת הנובל) במיפעלי הצדקה שלה.

"כשכאב לרומא כדי להשתתף בצילומי הסרט, הזמנתי אותה להתגורר בביתי", מספר זפירלי, שבינתו הוא מקום מיפגש להרבה כוכבים ואנשים יפים. אבל היא העדיפה להתגורר בגפה, להתבשל כל ערב במיץ של התפקיד ולבוא כל בוקר לאולפן עם חופן של רעיונות חדשים לגילום הדמות. התוצאה של כל הרעיונות הללו היתה, שבסוף ההסרטה הסתבר שצריך להקליט את המוסיקה (שהוקלטה, כמקובל, לפני הצילומים), שוב, כדי להכניס גם בה את הממדים

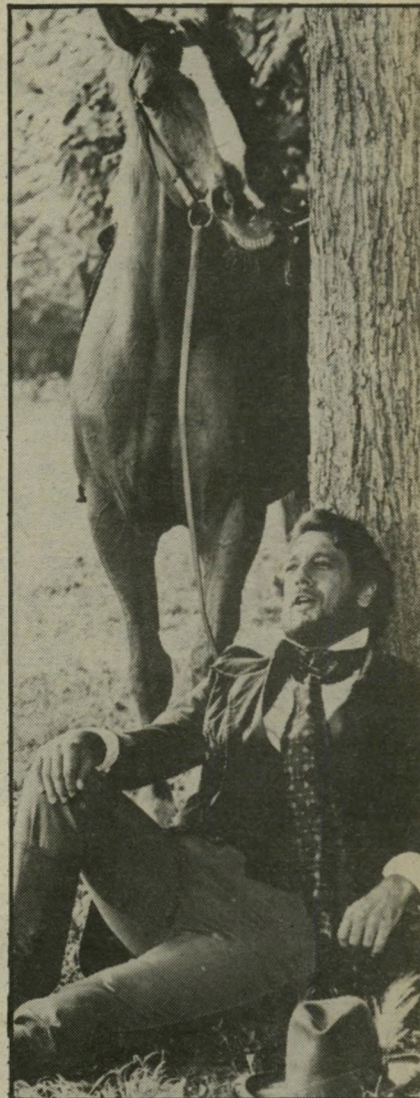
דומינגו וסטראטאס משתעשעים על כימת הצילומים לא לאנטי טעם

פראנקו זפירלי מביים את "לה טראוויאטה" לא לחוג הסילון

אם לגבי התוכנית הקודמת, שוחח זפירלי עם ליאונרד ברנשטיין על אפשרות של ניהול מוסיקלי, הרי בהפקה הזאת נפלה בחירתו על ג'יימס לוין, אחד המנצחים הגדולים ביותר של התקופה, ומנהל המטרופוליטאן בניו-יורק. לוין, מן הצעירים הנמרצים שתופסים מהר עניין, אמר כבר בהתחלה, שאין בכוונתו להוציא מתחת ידיו הקלטת אופרה למפונקים. "עבורם הקלטתי

זפירלי תחילה שיצליח לשכנע את בן-עמאר שיעשה הצגת-דאווה מבוססת על אאידה. התוניסאי, שהוא היום רק כאמצע שנות ה-30 לחייו, יודע היטב חשבון, גילה עד מהרה שזה צריך לעלות הון תועפות ויותר על הכבוד. אז שבה ועלתה התוכנית ללה טראוויאטה. כאשר במקומה של קאלאס הוצע לקחת זמרת סופרן אחרת, גם היא ממוצא יווני, טרוה סטראטאס.

סלאסידו דומינגו בתפקיד אלפרדו מערכת של שמועות

והמהולל את האהבה לכימה הלירית, מטפח את הרעיון לעשות את לה טראוויאטה בקולנוע, מזה שנים רבות. ליתר ריוק, מאז הוטל עליו, כבימאי אופרה מתחיל, להכין את ההצגה כאשר מאריה קאלאס האגרית בתפקיד הראשי של וירלטה. השניים תוכננו יחד את הגירסה הקולנועית, אלא שקאלאס נרתעה ברגע האחרון, משום שלצעיר האלמוני שעבר עימה, לא היה שום ניסיון קולנועי קודם.

כמעט בכוח. כינתיים הפך זפירלי לשם דבר, מעבר שתי הצגות פאר מרהיבות לקולנוע (אילוף הסוררת ורומיאו ויוליה). רוקח להיטים סוחטי רמעות (אהבת בוסר והאלוף), קברניט של סדרות טלוויזיה ויקרות ויקרות מאוד, כמו ישו הנוצרי. בסידרה האחרונה הזאת פגש לראשונה את המפיק בן-עמאר, אשר הצליח לסחוב את ההפקה, כמעט בכוח, לתוניס. בהתאם לממדים של הפקתו והאחרונות, חשב

טרזה סטראטאס בתפקיד וירלטה מיכתב הערצה מבט דיוויס